Πήγε ο Χριστός στην Ινδία; (Πρωτοπρ. Βασίλειος Α. Γεωργόπουλος Μ. ΤΗ.)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Ιανουαρίου, 2017

Στους «*βεβήλους και γραώδεις μύθους*» (Α΄ Τιμ. δ΄ 7), που επινοήθηκαν για να αμφισβητήσουν το Πάνσεπτο Πρόσωπο του Θεανθρώπου Κυρίου, ανήκει και ο ισχυρισμός κάποιων, ότι δήθεν το μοναδικό σε περιεχόμενο κήρυγμά Του και τα αξεπέραστα θαύματά Του οφείλονται στο γεγονός, ότι **κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ του 12ου και 30ού έτους της ζωής Του πήγε στην Ινδία** . Εκεί διδάχθηκε από Βραχμάνους ή και Βουδιστές δασκάλους τη σοφία και απέκτησε απόκρυφες δυνάμεις, μέσω των οποίων τελούσε τα θαύματα.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε, ότι ο εν λόγω ισχυρισμός δεν είναι νέος. Είναι πολύ παλαιός. Είναι άποψη του Κέλσου (170 μ.Χ.) στη γνωστή πολεμική του κατά του Χριστού, στο έργο του «Αληθής Λόγος», με μια παραλλαγή μόνο ως προς τη χώρα. Ο Κέλσος θεωρούσε ως χώρα, στην οποία διδάχθηκε δήθεν τα μαγικά, **την Αίγυπτο αντί της Ινδίας**.

Στους νεώτερους χρόνους βλέπουμε τον παράλογο και ανιστόρητο αυτόν ισχυρισμό περί της δήθεν μετάβασης του Ιησού στην Ινδία, να τον αναφέρουν ο γνωστός **Γερμανός φιλόσοφος Σοπενχάουερ** στο δίτομο έργο του Parerga und Paralipomena, 1851, και ο Ρώσος N. Notowitsch, στο έργο του Die Lucke im Leben Jesu, Stuttgart, 1894.

Στη συνέχεια, ενδεικτικώς θα αναφέρουμε ορισμένα ονόματα. Η άποψη αυτή συζητιέται από τους K.Berna, A.Fabe-Kaiser, και επαναλαμβάνεται μετα βεβαιότητος από τον H. Kersten (K. Berna-Jesus ist nicht am Kreuz gestorben,1957. A.Faber-Kaiser, Jesus lebte in Indiem, 1984).

Επιπλέον, εν προκειμένω, πρέπει να αναφέρουμε και τις τοποθετήσεις των J.Dirnbeck και G.Gronbold,(J.Dirnbeck ,Die Jesusfalscher Ein original with entstellt, 1994Jesus in Indien.Das Ende einer Legende,1985), σχετικά με το θέμα μας.

Στον Ελληνικό χώρο η άποψη αυτή εκπροσωπείται από τρεις συγγραφείς, τα βιβλία των οποίων, εκτός από τους εντυπωσιακούς τίτλους και τις ψευδοεπιστημονικές αναλύσεις περί δήθεν ανακαλύψεων και αποκαλύψεων, είναι δηλωτικά ημιμάθειας και σύγχυσης.

Την άποψη όμως, περί της δήθεν μετάβασης του Ιησού στην Ινδία, την υποστηρίζει και μία ισλαμική σέκτα, γνωστη με το όνομα Αχμαντίγια (Ahmadiyya), με διαφορά όμως ως προς το χρόνο και τα γεγονότα.

Σύμφωνα με την εν λόγω ισλαμική σέκτα, ο Χριστός δεν πέθανε στο Σταυρό. Μετά τον υποτιθέμενο κατ' αυτούς θάνατό του και την Ανάσταση, έφυγε και πήγε στην Ινδία και συγκεκριμένα στο Κασμίρ. Έζησε εκεί, κήρυξε και πέθανε σε ηλικία 120 χρόνων. Κατά την Ahmadiyya μάλιστα ο τάφος του βρίσκεται στο Srinagar (H.Gasper-J.Mueller-F.Valentin, Lexicon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen. 20017, σελ. 527).

Βασικό επιχείρημα των υποστηρικτών της άποψης περί μετάβασης του Χριστού στην Ινδία είναι ο ισχυρισμός, ότι **σιωπά η Καινή Διαθήκη για το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ του Ιησού δωδεκαετούς στο Ναό και την έναρξη της δημόσιας δράσης Του**.

Σιωπά όμως **όντως** η Καινή Διαθήκη για το εν λόγω χρονικό διάστημα του επίγειου βίου του Κυρίου;

Μία προσεκτική μελέτη του Ιερού κειμένου αποδεικνύει το αντίθετο. Η αναφορά βεβαίως εκτενών αναφορών απουσιάζει γι' αυτό το χρονικό διάστημα της επίγειας ζωής του Κυρίου. Αυτό όμως είναι κατανοητό γιατί ξέρουμε, ότι τα Ιερά Ευαγγέλια είναι μεν οι κατ' εξοχήν αξιόπιστες ιστορικές πηγές σχετικά με το πρόσωπο του Θεανθρώπου, **δεν αποτελούν όμως βιογραφίες του Χριστού**. Τούτο εξάλλου μας το βεβαιώνει και ο Ευαγγελιστης Ιωάννης σχετικά με τον χαρακτήρα και τον σκοπό των Ιερών Ευαγγελίων (Κεφ. κ' 3031).

Τι αναφέρει λοιπόν, η Καινή Διαθήκη;

Μας πληροφορεί, ότι μετά την επιστροφή του Κυρίου από τα Ιεροσόλυμα στην Ναζαρέτ και αφού έχει προηγηθεί το θαυμαστό γεγονός του δωδεκαετούς Ιησού στο Ναό, όπου «*εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτού επί τη συνέσει και ταις αποκρίσεσιν αυτού*» (Λουκ. β' 47), **ο Κύριος παραμένει στη Ναζαρέτ συνεχώς μαζί με τη Θεοτόκο και το μνηστήρα Ιωσήφ.** Σύμφωνα με το Ιερό Κείμενο «*ην υποτασσόμενος αυτοίς*» (Λουκ. β' 51).

Το συνεχές της παραμονής του στην άσημη Ναζαρέτ μέχρι την έναρξη του δημοσίου έργου Του **επιβεβαιώνεται και με τις μαρτυρίες των ιδίων των συμπατριωτών Του**. Ο Κύριος μιλώντας αργότερα στη συναγωγή της Ναζαρέτ θα προκαλέσει την έκπληξη και την απορία των συμπατριωτών Του από τη σοφία των λόγων Του και τη δύναμη των θαυμάτων Του.

Η έκπληξή τους ήταν μεγάλη, ακριβώς, γιατί **το πρόσωπό Του τους ήταν γνωστό. Ήξεραν ότι ο ίδιος ήταν μέχρι πρότινος μέλος μιας άσημης οικογένειας της Ναζαρέτ** (Ματθ. ιγ' 5456. Μάρκ. ς' 13). Το γεγονός αυτό είναι επιβεβαιωτικό του «*ην υποτασσόμενος αυτοίς*», και ότι **ουδέποτε απομακρύνθηκε από την πατρίδα Του** δήθεν για να σπουδάσει ή να αποκτήσει απόκρυφες δυνάμεις.

Την ίδια πραγματικότητα όμως την **επιβεβαιώνουν και οι άλλοι Ιουδαίοι στα Ιεροσόλυμα**, όταν με αφορμή τη θαυμαστή διδασκαλία του Κυρίου στο Ναό, με απορία θα αναφωνούν: «***Πώς ούτος γράμματα οίδε μη μεμαθηκώς;***» (Ιωάν. ζ' 15).

Ολοκληρώνοντας τις επισημάνσεις μας σχετικά με την αντίληψη της δήθεν μετάβασης του Κυρίου στην Ινδία κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ του 12ου έως 30ού έτους Του, πρέπει να τονίσουμε, ότι η εν λόγω αντίληψη ξεκινά από ορθολογιστικές προϋποθέσεις, αγνοεί το εξ Αποκαλύψεως φρόνημα της Εκκλησίας σχετικά με το Πρόσωπο του Κυρίου και βρίσκεται σε πλήρη διάσταση με την αγιοπατερική εκκλησιαστική διδασκαλία.

Αποτελεί κλασικό παράδειγμα προσπάθειας να αντικατασταθεί η αλήθεια από την αυθαιρεσία και τις φαντασιώσεις.

(Πηγή ηλ. κειμένου: impantokratoros.gr)